

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

Som det vil være tingets medlemmer bekendt, er der gennem flere år forekommet tilfælde af hundegalskab i området syd for den dansk-tyske grænse, og i de seneste år er der også i områder nord for grænsen konstateret tilfælde af sygdommen hos såvel vildt som husdyr.

Til forebyggelse af hundegalskabens udbredelse har landbrugsministeriet siden 1953 iværksat bekæmpelse af ræve- og grævlinger i området langs grænsen dels ved intensivret nedskydning af dyrene og dels ved gasning af ræve- og grævlingegrave. Bekæmpelsen har hidtil hvilet på en frivillig ordning gennem præmiering for anmeldelse af grave og skydepræmie for nedlagte dyr.

Da det har vist sig, at der i en del tilfælde ikke foretages anmeldelse af beboede ræve- og grævlingegrave, og at der har været tilfælde, hvor gasningsholdene ikke har kunnet få adgang til områder med uanmeldte grave, søges der med lovforslaget indført anmeldelsespligt og pligt til at give gasningsholdene adgang til at foretage bekæmpelse af dyrene.

Ønsket om den foreslåede udvidelse af lovgrundlaget for bekæmpelsen støttes af veterinærdirektoratet, sundhedsstyrelsen og de sønderjyske politimestre.

Med disse korte bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om jagten.

Lovforslaget er udarbejdet af en kommission bestående bl. a. af repræsentanter for jagtorganisationerne, land- og skovbruget, den zoologiske sagkundskab og naturfredningsrådet, og det er i den foreliggende form — bortset fra rent formelle ændringer, fortrinsvis af sproglig art — overensstemmende med det udkast, der er optaget som bilag I i kommissionens betænkning af 21. maj 1965. Om affattelsen af enkelte bestemmelser har der ikke kunnet opnås enighed i kommissionen, og disse be-

stemmelser er i forslaget udformet i overensstemmelse med flertallets opfattelse. Kommissionens betænkning er tilgået det høje ting.

Under behandlingen af lov nr. 103 af 25. marts 1959 om ændringer i jagtloven af 1931 blev der her i det høje ting givet udtryk for ønsket om, at der snarest blev gennemført en almindelig revision af jagtloven også med henblik på mulighederne for en koordinering af de nordiske landes fredningsbestemmelser. Med det foreliggende lovforslag søges dette ønske imødekommet.

Lovforslaget bygger i det væsentlige på de retsregler, der har fundet udtryk i den gældende jagtlov, men tager samtidig sigte på at supplere og udbygge loven på forskellige punkter og bringe affattelsen i overensstemmelse med nyere lovgivningspraksis.

Efter forslaget tilkommer jagtretten på en ejendom ligesom hidtil grundejeren, og den frie adgang til jagt på søterritoriet foreslås opretholdt. Jagt ved vadning, herunder den såkaldte „tøndejagt“, foreslås derimod begrænset til lavvandede områder, der er adskilt fra kysten ved så dybt vand, at det fra land kun er muligt at nå ud til disse områder ved sejlads. Herved vil adgangen til jagt på søterritoriet blive ens for alle jægere i modsætning til den nuværende retstilstand, hvorefter det i jagtlovens § 5 indeholdte forbud mod jagt ved vadning ud for kysten ikke antages at omfatte den jagtberettigede til den pågældende kyststrækning.

Den væsentligste nydannelse i forhold til den gældende jagtlov indeholdes i forslaget § 46. Der søges her tilvejebragt hjemmel til at gennemføre en ordning gående ud på, at enhver forud for erhvervelse af sit første jagttegn ved en prøve skal godtgøre at have fornødent kendskab til de almindeligt forekommende vildtarter og til gældende jagt- og fredningsbestemmelser samt at have praktisk færdighed i betjeningen af jagtvåben.

Motiveringen for prøveordningen er fortrinsvis sikkerhedsmæssige grunde, idet et jagtgevær i ukyndige hænder må anses for at være et så farligt våben, at det ud fra samfundsmæssige hensyn er påkrævet, at personer, der ikke tidligere har haft jagttegn, og som ønsker at bruge disse våben til jagtudøvelse, forud skal godtgøre, at de

[Landbrugsministeren.]

har fornødent kendskab til brugen af jagt-våben og de mest elementære forsigtighedsregler, der bør iagttages.

Spørgsmålet om etablering af en jagtprøveordning er i jagtlovskommissionen rejst af jagtorganisationernes fællesudvalg og vandt her almindelig tilslutning, idet alene landboforeningernes repræsentant ville foretrække en frivillig prøveordning ud fra den betragtning, at en obligatorisk prøveordning næppe ville kunne forebygge meningsløse ulykker. Det er utvivlsomt rigtigt at se i øjnene, at man ikke ved gennemførelse af en obligatorisk prøveordning kan sikre sig fuldt ud imod ulykkestilfælde under jagt, men det kan næppe være rimeligt, om dette synspunkt skulle føre til, at samfundet var afskåret fra ved passende regler at søge sådanne ulykker begrænset mest muligt, og hertil synes den foreslåede prøveordning at kunne blive et virksomt bidrag.

Det er tanken, at prøven skal aflægges for særligt sagkyndige, der beskikkes af landbrugsministeriet; og således som ordningen foreslås tilrettelagt, vil den ikke nødvendigvis gøre opbygning af noget egentligt administrationsapparat.

I øvrigt foreslås den gældende jagttegnordning og reglerne for jagtfondens administration i det store og hele opretholdt uændret. Afgiften for jagttegn, der giver adgang til at jage i al almindelighed, foreslås forhøjet fra 25 kr. til 45 kr., og afgiften for tegn, der alene giver adgang til at jage, hvor jagten er fri og på egen grund, foreslås forhøjet fra 5 kr. til 15 kr.

Forslagets fredningsbestemmelser er affattet således, at vildtarter, for hvilke der ikke er fastsat jagttid, er fredede hele året. Dette er i overensstemmelse med det i Nordisk Råds rekommandation nr. 7/1963 af 19. februar 1963 omhandlede princip. Fredningsbestemmelserne er i øvrigt udformet ud fra det synspunkt, at der kun bør fastsættes jagttider for de arter, som har en vis madnyttig værdi, eller hvis antal det af økonomiske eller vildtplejemæssige grunde må anses for ønskeligt at regulere. En række arter, der kan jages ifølge den gældende jagtlov, vil derfor efter forslaget blive fredet hele året. Det drejer sig fortrinsvis om arter, der er uden jagtlig interesse eller sjældent forekommende her i landet, som

f. eks. brud, gråsel, knarand, dværgmåge og huldue.

For de arter, der ifølge forslaget kan være genstand for jagt, er det ved fastsættelse af jagttiderne taget i betragtning, at jagt i almindelighed ikke bør være tilladt i vildtets yngletid.

Ved udarbejdelse af forslaget til jagttider for de forskellige arter er tilstræbt en forenkling med hensyn til jagttidernes længde, således at der i videst muligt omfang foreslås samme henholdsvis begyndelses- og afslutningsdatoer, hvor biologiske eller vildtplejemæssige hensyn ikke taler herimod.

Med hensyn til jagttiderne for enkelte fuglearter har der inden for jagtlovskommissionen gjort sig afvigende opfattelser gældende. Det drejer sig om visse gåsearter, nemlig sædgås, kortnæbbet gås og knortegås, samt stor og lille regnspeve. De i forslaget angivne jagttider for disse arter er stemmende med flertallets opfattelse; og som det fremgår af bemærkningerne til § 27, er det tanken, at spørgsmålet om jagttidens længde for knortegåsen og regnspeverne 5 år efter lovens ikrafttræden skal tages op til fornyet overvejelse efter reglerne i forslagets § 29, hvori der foreslås åbnet adgang til administrativt at forlænge eller forkorte jagttider, når særlige forhold gør det påkrævet.

Når der ses bort fra de nævnte gåsearter og regnspeverne, er der inden for jagtlovskommissionen opnået enighed om de i forslagets § 27 angivne jagttider. Dette gælder også med hensyn til skovsneppen, på hvilken jagt foreslås tilladt i tiden 24. september-31. december og 1. marts-7. april, dog således at den sidstnævnte jagttid foreløbig skal være gældende i 10 år fra den nye jagtlovs ikrafttræden, hvorefter spørgsmålet, om der fortsat skal være adgang til forårsjagt på skovsneppen, bør tages op til overvejelse efter reglerne i forslagets § 29.

De i forslagets § 27 angivne jagttider må — med enkelte undtagelser — anses stemmende med det synspunkt, der har fundet udtryk i Nordisk Råds rekommandation nr. 1/1958 af 12. november 1958 om samordnede fredningstider for visse dyrearter.

Under de forhandlinger, der har fundet sted mellem delegerede fra de respektive nordiske lande om de i rekommandationen rejste spørgsmål, er der fremsat forslag om, at den vildtbiologiske forskning i de nor-

[Landbrugsministeren.]

diske lande søges koordineret, og blandt de emner, det er tanken at tage op som specielle fællesnordiske vildtforskningsopgaver, hører studier over gæs, regnspeve og skovsneppe.

En internordisk, udvidet vildtbiologisk forskning anses for at være en vigtig forudsætning for en fortsat udvikling i den retning, rekommandationen anbefaler, og disse forskningsresultater bør til sin tid danne grundlag for en fremtidig fastsættelse af jagttiderne.

Med hjemmel i lov nr. 94 af 7. april 1936 om reservater for pattedyr og fugle er der i årenes løb oprettet en række vildtreservater til beskyttelse og ophjælpning af landets vildtbestand, herunder af trækkende fugle. Udgifterne ved vildtreservaternes oprettelse og drift afholdes af jagtfonten, og administrationen forestås af landbrugsministeren med bistand af jagtrådet. Reservatloven agtes imidlertid taget op til overvejelse i forbindelse med den igangværende revision af naturfredningslovgivningen, idet reservatlovens bestemmelser om videnskabelige reservater agtes indarbejdet i naturfredningsloven.

På denne baggrund har jeg fundet det naturligt at søge reglerne om vildtreservaters oprettelse og drift optaget i et særligt kapitel i jagtloven, således som det nærmere vil fremgå af forslaget kapitel VII. De beføjelser, der er tillagt det i reservatlovens § 6 omhandlede reservatråd med hensyn til oprettelse af vildtreservater, foreslås henlagt til et vildtnevnt bestående af jagtrådet samt repræsentanter for bl. a. landbruget og naturfredningsrådet. Der vil herefter ikke være behov for at opretholde reservatrådet, idet rådets beføjelser med hensyn til iværksættelse af særfredninger i medfør af reservatlovens § 15 kan bortfalde, da sådanne særfredninger fremtidig vil kunne iværksættes i medfør af forslaget § 29. Den foreslåede ordning, hvorved reservatlovens §§ 6 og 15 ophæves, vil ikke alene medføre en administrativ forenkling, men også gøre det lettere at skaffe sig overblik over de til enhver tid gældende jagttider.

I jagtloven af 1931 findes forskellige bestemmelser, der giver adgang til at bekæmpe visse pattedyr og fugle uden for jagttiden, og herudover indeholder loven om bekæm-

pelse af skadeligt dyre- og fuglevildt særlige regler om bekæmpelse af råger, skarver og måger samt en almindelig adgang for landbrugsministeren til i visse tilfælde at give tilladelse til i fredningstiden at nedskyde eller på anden måde ombringe dyre- og fuglevildt, som forvolder væsentlig skade eller ulempe. Med henblik på at gøre det lettere at orientere sig om reglerne på dette område er de nævnte bestemmelser sammenarbejdet i forslaget kap. VIII.

De gældende regler om jagtmåder og anvendelse af jagttredskaber er i forslaget udbygget bl. a. med henblik på at undgå, at der under jagt tilføjes vildtet unødigt lidelse. Brug af vildtsakse og gift foreslås forbudt, og det vil således efter forslaget ikke være tilladt at udlægge fosformes for krager. Endvidere foreslås indført almindeligt forbud mod jagt fra speedbåde og fra luftfartøj. Ligeledes foreslås indført forbud mod jagt fra motordrevet køretøj; men under hensyn til, at det på større skovdistrikter af driftsøkonomiske grunde må anses påkrævet at kunne beskyde det klovbærende vildt fra motorkøretøj, har jeg ikke fundet det rimeligt at lade forbuddet omfatte beskydning af dette vildt, forudsat at motorkøretøjet holder stille og motoren er standset.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de hertil knyttede udførlige bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Anden næstformand (Thestrup): Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 12. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten [af Ømann m. fl.].

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i vekselloven.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i checkloven.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i gældsbrevsloven.

[Formanden.]**5) Første behandling af:**

Forslag til lov om ændring i købeloven.

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring i lov om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v.

7) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme;

forslag til lov om ejendomsskyld til staten,

forslag til lov om ændring af visse regler om opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom,

forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme

og

forslag til lov om den amtskommunale beskatning.

Mødet hævet kl. 15⁵⁰.

23. møde.

Fredag den 12. november kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten [af Ømann m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 61) findes i tillæg A. sp. 743, fremsættelsen i tidenden sp. 793).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det må, synes jeg, uden videre erkendes, og det har

jeg også ved forskellige lejligheder givet udtryk for, at skattefradragsreglen medfører en række uheldige virkninger; dem er der udførligt redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, som stort set bygger på de samme betragtninger, som skattelovskommissionen i sin tid fremsatte.

Det foreliggende lovforslag går ud på helt at afskaffe skattefradragsreglen med virkning fra og med skatteåret 1967-68. Hvis man alene læser lovforslaget, kan man få det indtryk, at dette kan gøres med et pennestrøg, men forslagsstillerne gør dog selv opmærksom på, at det ikke er så enkelt endda. Der må i givet fald gennemføres en lang række andre lovændringer. I forbindelse hermed måtte man vel også overveje eventuelle overgangsregler f. eks. for skatteydere, der har forudbetalt skat; der måtte vel også tages hensyn til skatteydere, som i indkomståret 1966 har betalt en efter deres sædvanlige indkomstforhold særlig høj skat, som de efter forslaget ikke vil få fradrag for.

Det er ikke første gang, dette lovforslag er til behandling her i folketinget, der er tale om en genfremsættelse; og ved første behandling af det oprindelige lovforslag gjorde min forgænger opmærksom på, at de ligevægtsskatteskalaer, som forslagsstillerne har optrykt i bemærkningerne, ikke viser, hvad skatten vil blive, hvis man afskaffede skattefradragsreglen; navnlig i en periode, hvor indtægterne er stigende, vil mange skatteydere med det nuværende system komme til at betale en skat, der er noget højere end ligevægtsskatten, fordi skattefradraget er bestemt af den lavere indtægt i de forudgående år. Derfor kan man ikke direkte omregne de nuværende skalaer til ligevægtsskalaer; der må foretages en vis forhøjelse af ligevægtsskalaernes satser, hvis skatten skal indbringe det samme som efter de nuværende regler.

Et enkelt punkt i kritikken af den nuværende ordning vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til. Det anføres som en ulempe ved de gældende regler, at fradragsretten for den progressive statsskat bevirker, at kommuneskatten reelt er degressiv, d. v. s. at kommuneskatten udtrykt i procent af indtægten før skattefradrag bliver lavere, jo højere indtægten er. Dette er ganske rigtigt, men det må vel være afgø-